

MARTIJN VERGOUWEN, 'ONDERDIRECTEUR' EN FAN

“WAT IK ANDERS ZOU DOEN? ALLE MEDEWERKERS EEN DIKKER SALARIS GEVEN!”

Met een vrolijke lach op zijn gezicht, komt de 27-jarige Martijn Vergouwen met grote snelheid aanzoeven. In zijn ene hand zijn knuffelhondje Takkie en met de andere bestuurt hij de supersonische rolstoel waar zijn benen gestrekt op liggen. Allerhartelijkst begroet de 'onderdirecteur' zijn gast met “Welkom bij Bio!”

Al sinds zijn achtste komt Martijn met zijn ouders en zus Sanne gemiddeld drie keer per jaar op vakantie bij Bio. Twee jaar geleden werd hij benoemd tot 'onderdirecteur'. Martijn functioneert verstandelijk op het niveau van een 4-jarige, al zou je dat in eerste instantie niet denken. Trots vertelt hij: “Er kwam een heel beroemde paralympische sporter op bezoek bij Bio. Frans (Frans Wientjes, directeur Bio Vakantieoord, red.) kon hem niet ontvangen vanwege een andere afspraak en toen droeg hij het stokje over aan mij, ja, écht aan mij! Ik kreeg een badge met 'onderdirecteur' erop en ik mocht de sporter interviewen. Dat vond ik geweldig. Als Frans andere dingen moet doen en weet dat ik op het park ben, dan vraagt hij of ik hem kan helpen.” Martijn is lovend over Frans: “Een betere directeur kan ik me niet voorstellen. Wat hij in al die jaren voor elkaar heeft gekregen is groots. Hij luistert écht naar je en regelt dan wat je nodig hebt.” Toch is er iets wat Martijn zelf anders zou doen. “Het is zo jammer dat lieve medewerkers soms weer vertrekken. Ze doen zoveel goed werk. Ik zou ze een dikker salaris geven zodat ze allemaal blijven.”

Kilometers maken

Het gezin heeft weleens uitgekeken naar een

andere vakantieplek voor de variatie. Moeder Els: “Er zijn vakantieparken die propageren aangepast te zijn voor mensen in een rolstoel. Maar Martijn zou zo'n vakantiehuis niet eens binnen kunnen komen met zijn rolstoel. De ruimten zijn er veel te klein om te keren.” Vader vult aan: “Als we naar Bio gaan hoeven we geen hoog-laagbed en tillift mee te slepen. Maar het belangrijkste is dat we met Martijn lol kunnen hebben in het warme, tot in de details aangepaste zwembad, dat hij vermaakt wordt door het animatieteam, er kan paardrijden, dat er niet gevraagd wordt 'wat hij heeft' en dat hij veilig, zelfstandig zijn gang kan gaan. Hij legt hier per dag zoveel kilometers af dat hij zijn accu tussendoor moet opladen!” Zus Sanne (20), die gezondheidswetenschappen studeert naar aanleiding van de ervaringen met haar broer, ziet Bio als thuiskomen. “Iedereen is hier gelijk, begrijpt elkaar, ook zonder woorden. Ik voel een sterke connectie met de mensen die hier komen.”

Fan

Sinds twee jaar woont Martijn zelfstandig in een woongroep in Maastricht. Hij heeft het er fijn. Daar denkt hij als enthousiast fan mooie plannen uit voor Bio. “Dat de auto van Bassie

& Adriaan kwam, heb ik met de Bio-medewerkers geregeld. Ook zorgde ik ervoor dat de film van Buzz Lightyear bij Bio in première ging. Geweldig was dat.” Moeder vult aan: “En als zijn idee te kostbaar is, zet hij zelf een sponsoractie op om het tóch voor elkaar te krijgen.” Martijn verheugt zich op de rolstoeltoegankelijke boomhut en de midgetgolfbaan die er gaan komen. “Maar ik wil niet meer langer dan een week naar Bio, want dan mis ik mijn vriendinnetje Natasja te veel. Ze houdt heel veel van mij.”

Desgevraagd noemt Els de aandoeningen en beperkingen van haar zoon op. “Martijn heeft het zeldzame Kabuki-syndroom, een stofwisselingsziekte, autisme, veel lichamelijke afwijkingen zoals brosse botten en slappe spieren waardoor hij heel snel iets breekt. Acht jaar lang zat hij in het gips en ondergaat nog altijd hevige pijnen. Afschuwelijk voor hem en het maakt ons af en toe radeloos.” Martijn wordt wat onrustig bij deze opsomming die nog niet klaar is. Zijn gezicht vertrekt een beetje. Hij besluit zich alvast klaar te maken voor de geplande huifkartocht door de bossen. Pet op, Takkie onder de arm, de oogjes weer vrolijk en een appel mee voor de paarden. Zoef, daar gaat hij.



“Ik wil niet meer langer dan een week naar Bio, want dan mis ik mijn vriendinnetje Natasja te veel. Ze houdt heel veel van mij.”